

Da de beføjelser, fakultets- eller fagråd udøver, kun i begrænset omfang angår deltidslærerne, foreslås deres repræsentation, hvis statuten tillægger dem nogen, fastsat til 2. Disse holdes uden for forholdstallene for grupperne.

Til § 30.

Ligesom for konsistorium foreslås det, at formand og næstformand for fakultetsråd og fagråd er overfaldige i forhold til fordelingen 2:1:1 (eller 4:2:1). Da rektor og prorektor vælges ved et andet valg end valget til konsistorium, opstår der ingen problemer ved at tilvejebringe de 2 overtalige personer. Dette er imidlertid et problem i fakultets- og fagråd. Der kan være tale om 2 muligheder. Man kan lade et fakultets- eller fagråd sammensat i forholdet 2:1:1 (4:2:1) vælge formand og næstformand og derefter lade de valgte supplementanter indtræde. Eller man kan lade lærergruppen vælge et antal, der svarer til gruppens forholdstal +2, og således lade valget af formand og næstformand foregå i en forsamling med samme sammensætning, som den får, når formandskabet er valgt.

I forslaget er det sidste alternativ foretrukket, idet det vanskeligt kan begrundes, hvorfor rådet netop ved valg af formandskab skal have en anden sammensætning end ellers. Desuden indebærer alternativ 1 en risiko for, at valget af formand og næstformand vil blive påvirket af, hvem der er disse supplementanter.

Til § 32.

Formand og næstformand for fakultetsråd benævnes i forslaget dekan og prodekan.

Valgperioden har ikke hidtil været fastsat i loven, men har skullet angives i statuten, jfr. gældende lovs § 22. For at styrke effektiviteten i styrelsen foreslås en 3 års periode lovfæstet.

Mens loven hidtil har krævet, at dekanen skulle tilhøre gruppen af heltidsbeskæftigede videnskabelige medarbejdere og lærere, jfr. § 22, har prodekanen slet ikke været omtalt i loven, og man har derfor antaget, at alle kunne vælges hertil. Det foreslås nu, at begge skal tilhøre gruppen professorer og heltidsansatte lektorer.

I § 12 er det foreslået, at rektor og prorektor vælges under ét, altså som et par. Det hænger sammen med, at begge har så store administrative byrder, at de nødvendigvis må kunne samarbejde om en fælles linje. Samme forhold gør sig ikke gældende for så vidt angår valgte formænd og næstformænd i de andre styrende organer; her vil normalt kun formanden have store administrative byrder. Det foreslås derfor at følge den sædvanlige

regel, at formand og næstformand vælges hver for sig ved sædvanligt flertalsvalg, jvf. § 82.

Til § 35.

Studieordningsudvalg er ikke stående udvalg. Sådanne udvalg forudsættes nedsat ved mere indgribende ændringer i studieordningen. Der vil dog ikke være noget i vejen for, at et fakultetsråd bestemmer, at et studieordningsudvalg skal bestå i en periode efter ikrafttrædelsen af nye bestemmelser for at følge en nyordning.

Ved nedsættelse af sådanne udvalg vil man bl. a. opnå, at samme personer kan deltage i sagernes undertiden langvarige behandlingsfaser i modsætning til nu, hvor medlemmerne af studienævn ofte udskiftes i løbet af en sags behandling.

Den halvdel af udvalgets medlemmer, der vælges af fakultetsråd, må, hvis der ikke opnås enighed om en anden løsning, vælges efter § 83, stk. 2, jfr. § 84. De af studienævnene udpegede repræsentanter vælges efter § 74, stk. 4, jfr. § 84.

Til § 36.

Efter den gældende lov § 25, stk. 3, skal også valg til disse udvalg foretages som forholdstalsvalg. Bestemmelsen har voldt vanskeligheder, der løses ved den foreslåede regel.

Til § 37.

Forslaget til § 37 indeholder en detaljeret beskrivelse af fakultetsrådets vigtigste beføjelser. Nr. 1-3, 4, 6 og 9 er nye. Nr. 5 og 7 er gengivelse af den gældende lovs tekst, og nr. 8 har også under den nuværende styrelseslov faktisk hørt under fakultetsrådene.

Til nr. 1-3.

For at de højere uddannelsesinstitutioner kan realisere det ene af institutionernes to formål: at »give videregående uddannelse indtil det højeste videnskabelige niveau samt afholde eksaminer og prøver«, jfr. forslagets § 2, stk. 1, kræves et meget stort antal beslutninger. De varierer meget stærkt i graden af konkreterisering, og de har højest forskellige genstande.

En langtfra udtømmende illustration vil vise beslutningernes brogethed:

Der må træffes bestemmelse om, hvor lang tid en uddannelse normalt bør tage, hvilke fag en uddannelse skal indeholde, i hvilke kombinationer, på hvilke niveauer og i hvilket omfang. Men når sådanne grundtræk er fastlagt, må der også træffes bestemmelse om rækkefølge, pensum, antal timer, tidspunkter for timerne, hvad der skal gennemgås,